

Arrest

nr. 64 549 van 8 juli 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 12 april 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 maart 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 1 juni 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat N. BOGAERTS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUOPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 4 augustus 2010, verklaart er zich op 6 augustus 2010 vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 11 maart 2011, verstuurd op 11 maart 2011.

1.3. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

“U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Chahari Shahid, Kaboel. U bent een Tadzjiek van etnische afkomst en een moslim. U bent ongehuwd. Tot het achtste jaar bent u naar school geweest, daarna werd u thuis onderwezen tot het twaalfde jaar. Uw beide ouders zijn overleden en uw twee zussen (N. en Z.) wonen allebei in het buitenland. Uw vader was een dichter. Zijn literaire werken gingen over de alledaagse gang van het leven. Hij werkte daarnaast in Pol e Charkhi voor de Amerikanen als vertaler. Uw oudste zus heeft jaren geleden de kans gehad om in Rusland te studeren met een studiebeurs. Die band met Rusland was niet naar de zin van onbekenden die uw

vader problemen berokkend en zeven jaar geleden vermoordden. Uw zus is nooit naar Afghanistan teruggekeerd. Z., uw andere zus, woonde in Pakistan. U hebt reeds acht à tien jaar geen contact meer met uw zussen. Dit was een bewuste keuze van u. Zij hebben u immers niet gesteund na de dood van uw ouders, die u bovendien alleen ten grave gedragen hebt.

In Afghanistan hebt u een onofficieel en een officieel beroep gehad. Eerst werkte u als sportleraar voor kinderen. In de sportclub waar u werkte, kwam u af en toe in contact met Amerikanen die voor de organisatie CHF werkten. U hebt veel tatoeages op uw lichaam en u ontwaarde een gemeenschappelijke interesse met een van de Amerikanen. Jullie raakten bevriend en na een tijdje vertelde hij u dat er iemand bij CHF ontslagen was en dat u zich kon aanbieden. U ontmoette B., het Afghaanse hoofd van CHF, en u maakte afspraken. Vanaf het jaar 2004 was u in dienst bij CHF, eerst als bewaker bij de poort en het laatste anderhalf jaar dat u er werkte als distributeur van bouwmaterialen. U werd geregeld samen gezien met Amerikanen. Toen u nog als bewaker aan de poort werkte, werd er immers ook van u verwacht dat u 'de buitenlanders' vervoerde naar een aantal plaatsen, zoals naar de ministeries. Het laatste anderhalf jaar voordat u naar België kwam, vervoerde u echter alleen nog goederen. U transporteerde materiaal van Moskou naar Oezbekistan en van daaruit naar Afghanistan. U kwam in de meeste provincies van Afghanistan omwille van de projecten van CHF.

U hebt een tijdlang in hetzelfde huis gewoond als uw tante en oom. Uw tante kreeg problemen met de taliban omdat zij voor de tv-zender Ariana werkte. Zij is met behulp van de Verenigde Naties naar Indië gevlucht en heeft er asiel gekregen. Uw oom werd door de taliban vermoord. Uzelf hebt later ook problemen gekregen met de taliban omwille van uw werk. Uw persoonlijke problemen zijn ongeveer anderhalf jaar geleden begonnen. U werd bedreigd en men vroeg u om explosieven te plaatsen en te verplaatsen in de Amerikaanse dienstwagen waarmee u reed. U hebt twee dreigbrieven ontvangen en u besloot om onder te duiken in Mazar i Sharif.

U reisde vanuit Kaboel naar Mazar i Sharif met het vliegtuig en daarna vervolgde u per auto uw weg over land. U weet dat u via Oezbekistan gereisd bent, maar het is u onduidelijk welke andere landen u nog passeerde. Op 6 augustus 2010 diende u bij de bevoegde Belgische asielinstanties uw asielaanvraag in. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u een taskara, een nachtbrief en een brief van de directeur van CHF neer."

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

- verzoeker heeft bijzonder veel moeite om een algemeen beeld te geven van de Amerikaanse organisatie CHF, waarvoor hij zes jaar lang zou hebben gewerkt. Verzoeker beweert dat hij enkele jaren als bewaker aan de poort van het CHF kantoor in Kaboel heeft gewerkt, maar heeft er geen idee van wie er zoal voor CHF werkte en hoeveel werknemers CHF in Kaboel telde. Hoewel verzoeker beweert dat hij elke dag buitenlanders naar een andere plaats vervoerde, herinnert hij zich geen namen. Verzoeker kent de familienaam van de directeur van CHF niet. Verzoeker beweert ook dat hij naar de verschillende werven van CHF bouwmaterialen heeft gebracht, maar kan maar weinig projecten opnoemen en vermeldt de bouw van opvangcentra voor intern ontheemden in Kaboel en in Jalalabad niet. Verzoeker beweert dat hij in Mazar i Sharif en in Jalalabad heeft gewerkt maar kent de verantwoordelijke voor het CHF-kantoor in Mazar i Sharif niet en kan evenmin zeggen wie zijn contactpersoon in Jalalabad was. Bovendien kan hij niet veel vertellen over de bouwfirmas waarmee CHF samenwerkte;
- de informatie in verzoekers taskara heeft betrekking op zijn identiteit en wordt niet betwist. Op de nachtbrief staat verzoekers naam niet vermeld zodat hieruit niet kan worden afgeleid dat deze voor verzoeker was bestemd. De brief van de directeur van CHF is gericht aan "Mustafa van Kaboel, Afghanistan" en vermeldt geen familienaam. Bovendien vermeldt deze brief dat verzoeker betrokken was bij de "shelter projects", terwijl verzoeker dergelijke projecten onvermeld laat;
- op dit ogenblik bestaat er voor burgers in de stad Kaboel geen reëel risico om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen minstens te schorsen. Hij stelt dat hij 'maar' bewaker was en dus alle functies van de werknemers niet kende en ook niet wist hoeveel mensen daadwerkelijk bij CHF werkten. Verder stelt hij dat achternamen in Afghanistan zelden gebruikt worden en dus zelden gekend zijn en iedereen elkaar met de voornaam aanspreekt. Verzoeker was ook 'maar' chauffeur en daarom heeft hij geen inhoudelijke kennis van de projecten. Wat de subsidiaire bescherming betreft, wijst verzoeker erop dat het rapport waarnaar de commissaris-generaal verwijst meer dan twee maanden oud is en dat in andere dossiers subsidiaire bescherming wordt toegekend aan gewone burgers uit Kaboel.

2.2. De Raad wijst erop dat het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal automatisch schorsend is. Artikel 39/70 van de vreemdelingenwet bepaalt immers dat tijdens de voor het indienen van het beroep vastgestelde termijn en tijdens het onderzoek van dit beroep ten aanzien van de vreemdeling geen enkele maatregel tot verwijdering van het grondgebied of teruggedrijving gedwongen kan worden uitgevoerd, behoudens mits toestemming van betrokkene.

Verder hecht de Raad geen geloof aan verzoekers asielrelaas. De commissaris-generaal heeft immers terecht vastgesteld dat verzoeker beweert dat hij enkele jaren als bewaker aan de poort van het CHF kantoor in Kaboel heeft gewerkt, maar er geen idee van heeft wie er zoal voor CHF werkte en hoeveel werknemers CHF in Kaboel telde, dat hoewel verzoeker beweert dat hij elke dag buitenlanders naar een andere plaats vervoerde, hij zich geen namen herinnert, dat verzoeker de familienaam van de directeur van CHF niet kent, dat verzoeker beweert dat hij naar de verschillende werven van CHF bouwmaterialen bracht, maar slechts weinig projecten kan opnoemen en de bouw van opvangcentra voor intern ontheemden in Kaboel en in Jalalabad niet vermeldt, dat verzoeker beweert dat hij in Mazar i Sharif en in Jalalabad heeft gewerkt maar de verantwoordelijke voor het CHF-kantoor in Mazar i Sharif niet kent en evenmin zeggen kan wie zijn contactpersoon in Jalalabad was en dat hij niet veel kan vertellen over de bouwfirmas waarmee CHF samenwerkte. Verzoeker geeft geen aannemelijke verklaring voor al deze vaststellingen. Het is immers redelijk om van verzoeker te verwachten dat hij bij benadering kan zeggen hoeveel vaste medewerkers CHF telde, wie er werkte en hoeveel buitenlanders er werkten. Ook mag van verzoeker verwacht worden dat hij de projecten waar hij bouwmaterialen moest leveren concreet kan benoemen. Verder toont hij zijn bewering dat achternamen in Afghanistan zelden gebruikt worden en dus zelden gekend zijn en iedereen elkaar met de voornaam aanspreekt op geen enkele wijze aan.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

Om dezelfde reden maakt verzoeker evenmin aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de vreemdelingenwet.

Verzoeker maakt ook niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft immers terecht geoordeeld dat burgers op dit ogenblik in de stad Kaboel geen reëel risico lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Verzoeker stelt dat het rapport waarnaar de commissaris-generaal verwijst meer dan twee maanden oud is maar toont daarmee niet aan dat deze informatie niet langer actueel is. Hij legt immers zelf geen enkele informatie voor over de veiligheidstoestand in de stad Kaboel. Verder toont verzoeker zijn bewering dat in andere dossiers subsidiaire bescherming wordt toegekend aan gewone burgers uit Kaboel op geen enkele wijze aan.

Waar verzoeker vraagt om huidig beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren en de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging wordt derhalve niet ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht juli tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER